

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Itālijas tiesībām būvlaukumiem, kuros darba apjoms nepārsniedz 200 cilvēkdienas un kuros netiek veikts tāds darbs, kuram ir piemērojams Direktīvas II pielikums, ir piemērojami vienīgi Dekrēta Nr. 626/1994 7. pantā ietvertie koordinējoša rakstura noteikumi. Šajā pantā tomēr darba devējiem, kuri uzņē-muma vai ražošanas vienības ietvaros dod darbu līgumslēdzēju-ņēmumiem vai pašnodarbinātām personām, ir uzlikts tikai vispārējs sadarbības un koordinācijas pienākums. Tādējādi nav iespējams secināt, ka Direktīvas 92/57/EEK precīzie un detali-zētie noteikumi jautājumā par koordināciju, kas vajadzīga projekta izstrādes un izpildes posmā, var tikt uzskatīti par ievie-šiem attiecīgā dekrēta pantā.

(¹) OV L 245, 6. lpp.

(²) OV L 183, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Commissione tributaria regionale di Genova (Itālija) 2006. gada 12. jūnija rīkojumu — Agenzia Dogane Circo-scrizione Doganale di Genova pret Euricom SpA

(Lieta C-505/06)

(2007/C 42/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria regionale di Genova

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītājs: Agenzia Dogane Circo-scrizione Doganale di Genova

Atbildētājs: Euricom SpA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Kopienu Muitas kodeksa 216. pants ir interpretē-jams tādā nozīmē, ka tas ir attiecināms vienīgi uz tādām precēm, kas ir iegūtas procedūrā ieviešana pārstrādei un kurās ir iestrādātas ārpuskopienas preces, vai arī pamatojoties uz to rodas pienākums maksāt muitas nodokļa parādu neatkarīgi no citiem šādiem parādiem, pamatojoties uz vajadzību novērst to, ka tiek piešķirts dubultatvieglums no muitas nodokļa?
- 2) Vai kontekstā ar procedūru ieviešana pārstrādei, kas tiek veikta atbilstoši iepriekšējās izvešanas kompensācijas proce-dūrai (EX-1M), Eiropas Kopienu Muitas kodeksa 115. panta 1. un 3. punkts kopā ar saistītām tiesību normām, kas īsteno

tiesību noteikumus, ko nosaka Regula Nr. 2913/92/EEK (¹), jebkurā gadījumā regulē to, vai preces, kas tika importētas, lai tās kompensētu precī, kas iepriekšēji tika eksportēta kā Itālijas izcelsmes prece, attiecībā uz muitas nodokli ir uzskatāmas par Kopienas precēm, un vai tādējādi uz tām var attiecināt ievadmuitas nodokļu atbrīvojumu, vai arī šie nosacījumi neattiecas uz tādiem gadījumiem, kuros šī darbība — attie-cībā uz šīm precēm šajā lietā, kā tas paskaidrots ievadā — ir saistīta ar iepriekšēju eksportu uz valstīm, ar kurām Eiropas Savienība ir noslēgusi attiecīgus nolīgumus?

- 3) Vai šajā gadījumā tas, ka iepriekš minētais [115. panta] 3. punkts paredz, ka attiecīgās ievestās kompensācijas preces kļūst par subjektu, uz kuru ir attiecināms iepriekš eksportētu Kopienas preču muitas nodoklis, ir piemērojams šajā gadī-jumā, jo īpaši attiecībā uz iepriekš eksportētā Itālijas izcelsmes rīsa Kopienas izcelsmi? Ja atbilde ir apstiprinoša, kādas sakarības pastāv starp muitas regulējumu saistībā ar ieviešanu pārstrādei un preču izcelsmes noteikumiem, ko nosaka Kopienas Muitas kodekss un Nolīgumi ar CEAV valstīm?
- 4) Tiktāl, ciktāl Nolīguma starp Eiropas Savienību un CEAV valstīm 15. panta 2. punkts nosaka, ka ievadmuitas nodokļa kompensācijas aizliegums attiecībā uz āpuskopienas izejmateriāliem, kas tika izmantoti tādu produktu ražošanai, kuri tiek eksportēti ar EUR 1 sertifikātu (ko izsniedz Kopienas muitas iestāde), nav attiecināms, ja attiecīgie produkti ir domāti iekšējam patēriņam, vai šis tiesību noteikums ir interpretē-jams tādā nozīmē, ka Kopienas Muitas kodeksa 216. pants zaudē savu nozīmi?

(¹) OV L 302, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 18. decembrī ierosinājusi PTV Planung Transport Verkehr AG pret Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-302/03 PTV Planung Transport Verkehr AG pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi)

(Lieta C-512/06 P)

(2007/C 42/21)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: PTV Planung Transport Verkehr AG (pārstāvis — F. Nielsen, Rechtsanwalt)

Cits lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-302/03;
- piespriest atbildētājam un atbildētājām apelācijā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar Pirmās instances tiesas spriedumu tiekot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts. Pirmās instances tiesa kļūdaini ir pieņēmusi, ka starp apzīmējumu "map&guide" un precī "datorprogrammas", kā arī pakalpojumu "datoru programmatūras izstrāde" pastāv "konkrēta un tieša" saikne un apzīmējums "map&guide" ļauj "acumirkli identificēt" šīs preces un pakalpojumus (sprieduma 40. punkts). Turklāt Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatot, ka apzīmējums "map&guide" ļauj konkrētajai sabiedrības daļai "acumirkli un bez citām domām konstatēt tiešu un konkrētu saikni ar datorprogrammām un datoru programmatūras, kas piedāvā (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļveža funkciju, izstrādes pakalpojumiem" (sprieduma 47. punkts). Visbeidzot, spriedumā tiekot apgalvots, ka preču grupā "datorprogrammas" un pakalpojumu grupā "datoru programmatūras izstrāde" ietilpst arī preces un pakalpojumi, kuri veic (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļvežu funkciju.

Spriedumā Pirmās instances tiesas veiktā Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta interpretācija esot kļūdaina. Pretēji Pirmās instances tiesas uzskatam, reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei netrūkstot atšķirtspējas. Reģistrācijai pieteiktā preču zīme neesot aprakstoša. "Konkrēta un tieša saikne", kā arī "acumirkli identificēšana" var būt tikai tad, ja runa būtu par vārdu, kas attiecīgo precī vai pakalpojumu apzīmē tieši vai apraksta īpašības, kuras attiecīgajai precei vai pakalpojumam "piemīt" tieši, t. i., pēc tā būtības. Uz apzīmējumu "map&guide" tas neattiecoties. Tas neapzīmē tieši nedz precī "datorprogrammas", nedz pakalpojumu "datoru programmatūras izstrāde", nedz arī sniedz norādi par ar precī vai pakalpojumu tieši saistītu kvalitātes pazīmi. Sabiedrības daļai neesot iespēja "acumirkli un bez citām domām konstatēt tiešu un konkrētu saikni ar datorprogrammām un datoru programmatūras, kas piedāvā (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļveža funkciju, izstrādes pakalpojumiem". Nedz pakalpojums "datoru programmatūras izstrāde", nedz prece "datorprogrammas" nevar "veikt" (pilsētas) kartes un (ceļojumu) ceļvežu funkciju.

Pirmās instances tiesas spriedumā pieņemtā saikne starp apzīmējumu "map&guide" un konkrēti norādīto precī "datorprogrammas", kā arī konkrēti norādīto pakalpojumu "datoru programmatūras izstrāde", sākotnēji nepastāvo, bet tiekot radīta tikai ar domu konstrukciju palīdzību.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

Apelācija, ko 2006. gada 18. decembrī ierosinājusi Eiropas Kopienu Komisija par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada 27. septembra spriedumu lietā T-168/01 GlaxoSmithKline Services Unlimited, iepriekš Glaxo Wellcome plc pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-513/06 P)

(2007/C 42/22)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — T. Christoforou, F. Castillo de la Torre un E. Gippini Fournier)

Pārējie lietas dalībnieki: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEPC), Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Spain Pharma, SA, Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), GlaxoSmithKline Services Unlimited, iepriekš — Glaxo Wellcome plc

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra sprieduma lieta T-168/01 *GlaxoSmithKline Services Ltd./Eiropas Kopienu Komisija* rezolutatīvās daļas 1. un 3.-5. punktu;
- pieņemt galīgo spriedumu lietā, noraidot prasību atcelt tiesību aktu lietā T-168/01 kā nepamatotu;
- piespriest prasītājai lietā T-168/01 atlīdzināt Komisijas tiesāšanās izdevumus prasības tiesvedībā un šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija piekrīt Pirmās instances tiesas secinājumiem par apstrīdētā lēmuma pamatojumu, par vienošanās starp uzņēmumiem pastāvēšanu, kā arī par apgalvoto pilnvaru ļaunprātīgu izmantošanu un subsidiaritātes principa un EKL 43. panta pārkāpumu.

Komisija apstrīd Pirmās instances tiesas argumentāciju sprieduma daļā par konkurenci pretēju "iedarbību". Tā apgalvo, ka Tiesas analīze, kas apstiprina konkurenci pretējas "iedarbības" pastāvēšanu, patiesībā ir vienošanās ierobežojošā "mērķa" analīze, ņemot vērā tiesiskās un saimnieciskās kopsakarības, tādējādi Tiesai bija jāapstiprina spriedumā izdarītais konstatējums, ka vienošanās ietver konkurenci pretēju mērķi. Komisijai ir būtiski iebildumi attiecībā uz pārējiem konstatējumiem par vienošanās "ietekmi", it īpaši par attiecīgā tirgus definīciju, Komisijas apgalvojumu par 81. panta 1. punkta d) apakšpunktu noraidīšanu ar tiesiski nepareizu pamatojumu, ka atšķirīgas cenas tiek noteiktas ģeogrāfiski atšķirīgos tirgos, kā arī vairākiem citiem konstatējumiem spriedumā, ar ko Tiesa aizstāja Komisijas